

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z zarządu fundacyi stypendyjnej ś. p. Jana Żurakowskiego w okresie czternasto-miesięcznym od 1. listopada 1863 do ostatniego grudnia 1864.

A. Przychody.

	Gotówka. zł. c.	Efekta. złr. kr.
1. Pozostałość z roku 1863	1852 62	102.300 —
2. Z przykupu nowych listów zastawnych po 74 zł. 50 c. za 100 zł.		3000 —
3. Z przykupu oblig. indemniz. po 72 zł. 50 c.		1000 —
4. Z wymiany listów zastawnych z monety konw. na w. a. przyrosło od 10.000 złr.		500 —
5. Pobrane odsetki	8468 62 1/2	
Suma przychodów	10.321 24 1/2	106.800 —

B. Wydatki.

1. Wypłacone stypendya	4462 50	
2. Podatek dochodowy 7% od odsetków oblig. indemnizacyjnych	562 80 1/2	
3. Na zakupienie nowych obligacji indemnizacyjnych (poz. 3 przych.)	725 —	
4. Na spłaceniu kuponów od tychże za czas od 1. listop. 1863 do 12. stycz. 1864	10 44	
5. Na zakupienie listów zastawnych (poz. 2 przychod.)	2235 —	
6. Na spłaceniu kuponów od tychże od 1. lipca do 5. listopada 1864	41 67	
Suma rozchodu	8037 41 1/2	

Do tego zapas kasowy z końcem grudnia 1864	2283 83	106.800 —
--	---------	-----------

Okazuje się łączna suma równa przychodowi	10.321 24 1/2	106.800 —
---	---------------	-----------

Porównyując zapas ostateczny	2283 83	106.800 —
z zapasem początkowym t. r.	1852 62	102.300 —

Okazuje się przyrostu	431 21	4500 —
---------------------------------	--------	--------

W tym stanie kasy na razie nie może być użyte na pomnożenie kapitału, ponieważ z końcem pierwszego półrocza roku szkolnego 1864/1865 cały prawie przychód i gotówka na wypłacenie stypendyów użyte być muszą.

We Lwowie dnia 7. lutego 1865.

Na rzecz istniejącego we Lwowie gr. kt. seminarium nauczycielskiego następujące osoby i gminy złożyły jednorazowe datki:

Panowie: Wawrzyniec Pressen c. k. naczelnik powiatu Mikołajowskiego 5 zł., Markowski c. k. oficyał w Mikołajowie 50 c., Scholz c. k. weterynarz w Drohowyżu 3 zł., Schüller c. k. weterynarz w Drohowyżu 1 zł.; Panie: Emilia Ficatowicz zona gr. kt. księdza w Weryniu 1 zł., Felicja Engel właścicielka poczty w Mikołajowie 50 c.; Panowie: Pikulski asystent urzędu podatkowego w Mikołajowie 25 c., Topolnicki pisarz gminny w Mikołajowie 40 c., Bazyli Bojków nauczyciel szkoły parafialnej w Weryniu 1 zł., Szymon Ochs dyurnista w Mikołajowie 52 c., Kieryczyński kupiec w Mikołajowie 30 c., Dąbkiewicz rz. kat. proboszcz w Mikołajowie 1 zł., Reszetyłowicz c. k. aktuaryusz w Mikołajowie 3 zł., Przyszlak burmistrz w Mikołajowie 40 c., Pierożyński sekretarz gminy miejskiej w Mikołajowie 50 c., Antoni Nadolski kontrolor w Mikołajowie 25 c., Kazimierz Markowski dyurnista w Mikołajowie 10 c., młodzież szkolna Mikołajowa 1 zł. 38 c.; gminy powiatu Mikołajowskiego, a mianowicie: Bereźnica król. 2 zł., Brzezina 3 zł., Cucułowce 2 zł., Czernica z Piaseczną 6 zł., Demeńka pod. z Woleniowem 6 zł., Derzów 2 zł., Drohowyże 1 zł., Hniżdyczów 6 zł., Hów 1 zł., Kijowiec 3 zł. 50 c., Krupsko 1 zł., Malechów 1 zł. 50 c., Nadiatycze 2 zł. 50 c., Pezany 1 zł. 50 c., Rozwadów 6 zł., Stulsko 4 zł., Tejsarów 3 zł. 50 c., Trościaniec z Wołą wielką 1 zł., Uście 1 zł., Weryń 2 zł., Żuraków 1 zł., Żydaczów miasto 50 zł., Folwarki 1 zł.; Panowie: Tcheuning feldwebel w Drohowyżu 50 c., Stuchli kapral w Drohowyżu 50 c., Filip Dörn szynkarz w Mikołajowie 10 c., Jan Merkel stolarz w Mikołajowie 20 c., Onufry Sierżant kmięć w Demni 25 c., Jan Szuchowski mieszczanin w Mikołajowie 20 c., Mikołaj Marynowicz mieszczanin w Mikołajowie 10 c., Jan Ustyanowicz trafikant w Mikołajowie 15 c., Chami Schor kramarz w Mikołajowie 20 c., Andrzej Horański szynkarz w Mikołajowie 50 c.

Okazaną temi ofiarą gorliwość o podniesienie szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Przytem wyraża się uznanie p. Wawrzeńcowi Pressen c. k. naczelnikowi powiatu Mikołajowskiego za jego gorliwy i skuteczny wpływ.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 5. lutego 1865.

Gminy Perepelniki i Hukałowce w obwodzie złoczowskim obowiązały się po wieczne czasy dla uposażenia wspólnej szkoły w Perepelnikach istniejącej już budynek szkolny stosownie rozszerzyć i zawsze w dobrym utrzymywać stanie, sprawić porządku szkolne, na opał szkoły dodawać rocznie 5 kóp 36 snopów słomy okłociastej, i każdorazowemu nauczycielowi, który ma oraz ponosić koszt czyszczenia szkoły, płacić rocznie 126 zł. 90 c. w. a. gotówką, dodając mu 27 mierzyc i 37 kwart zboża w ziarnie.

Nadto zapewniły te gminy roczne pauszale pisarskie w kwocie 2 zł. w. a. i ofiarowały ogród pod Nr. top. 132 rozległości 1 morga i 800 sążni kwadratowych na cele szkolne z tem przeznaczeniem, ażeby 400 sążni kwadratowych użyte zostały na założenie szkółki drzew owocowych, a reszta służyła do użytku każdorazowego nauczyciela.

Nakoniec zapewniły te gminy każdorazowemu nauczycielowi za pełnienie służby diaka roczne honorarium w kwocie 13 zł. 80 c. w. a.

Okazaną temi ofiarą gorliwość w celach pożytecznych dla ogółu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 2. lutego 1865.

Obwieszczenie.

Według urzędowego doniesienia z 5go b. m. zaraza na bydło na Bukowinie w drugiej połowie stycznia b. r. wybuchła w mieście Suczawie, a wygasła w Onuth, Gurahumorze, Bajaschestie, Wale-szcze, Kimpolundze i w zakładzie kontumacyjnym w Nowosielicy.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 11. lutego 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Na podstawie najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 r. odbędzie się d. 1. marca b. r. o godz. 10 przed południem w przeznaczonym na losowanie domu bankowym przy ulicy Singera 414 i 415 losowanie dawnego długu państwa.

Zaraz potem nastąpi 4 losowanie pożyczki loteryjnej z roku 1864 i będzie wyciągnięta według planu przeznaczona liczba seryi i numerów wygrywających losów w tych seryach zawartych.

Z c. k. dyrekeyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. lutego.

Dnia 16. marca r. b. mają rozpocząć się w Berlinie rozprawy drugiego procesu Polaków, do którego — jak słychać — chce się stawić także hrabia Jan Działyński. Tak prokuratora państwa, jako też wszyscy skazani w pierwszym procesie Polacy odwołali swoje rekursy. Utrzymują jednak za rzecz pewną, że jak tylko rozpocznie się prawomocność wyroków, wyda Król powszechną amnestyę.

Korespondencyja z Berlina do jednego z dzienników wiedeńskich utrzymuje, że Prusy żądają w Księstwach praw zwierzchnictwa nad wszystkimi terytoriami, na których chcą założyć twierdze; wątpliwą jednak ma być wiadomość, jakoby Austrii ofiarowane zostało wyłączne obsadzenie twierdzy Rasztatu, jeżeliby zezwoliła na obsadzenie Rendsburga przez Prusy. Przeciwnie Prusy mają się domagać nie prawa okupacji lecz formalnego zajęcia w posiadanie tak Rendsburga, jako też portów w Kiel i Eckenförde. Ze jednak w Wiedniu nieprzyzwola na te żądania, zdaje się niepodlegać żadnej wątpliwości, gdyż gabinet cesarski miał oświadczyć stanowczo, że tylko takie żądania mogą być przyjęte, które nieprzekraczają granic prawa związkowego.

Dzienniki pruskie rozprawiają znowu o mniemanym zamiarze państw średnich względem utworzenia związku reńskiego. Dawniej miała Bawarya popierać ten projekt, a dzisiaj spotyka ten zarzut Saksonię. Według korespondencyi jednak z Dreznia do austriackiej gazety konstytucyjnej redukuje się cała rzecz na to, że p. Beust rozmawiając niedawno z postem francuzkim w Dreźnie o sprawie Księstw wspominał o zamiarach aneksyjnych Prus i zwracał uwagę na ich niebezpieczeństwo, oświadczaając jednak przytem wyraźnie, że średnie państwa zamysłają trzymać się w tej sprawie praw związkowych i niemyślał wcale o pomocy zagranicznej. I ztąd urosła zapewne owa bajka o zamiarze odnowienia związku reńskiego.

Do Paryża nadeszła prywatna wiadomość z Madrytu, że hiszpańskie ministerstwo Narvaeza miało podać się do dymisji. Jeżeli wiadomość ta się potwierdzi, to powodem tego przesilenia ministeryalnego będzie zapewne opór Korteżów przeciw wotowaniu poboru podatków z góry, czego rząd nagłać się domaga. — Hiszpański minister stanu oznajmił izbie, że traktat pokoju z Peruwią został już podpisany. Peruwia obowiązuje się zapłacić wynagrodzenie w sumie 100 milionów realów.

Senatowi piemonckiemu przedłożoną została na dniu 18. b. m. podpisana przez 11.000 mieszkańców Turynu petycja względem wypadków wrześnieowych, i uznano ją za nagłą. Miało się pokazać, że Mazzini miał udział w ostatnich zaburzeniach, a nawet słyhać, że znaleziono niewątpliwe dowody tego.

Co do wspomnianej kilkakrotnie reorganizacji Królestwa Polskiego otrzymała gazeta wrocławska ciekawą wiadomość z Warszawy. Według niej ma być prawdą, że z Petersburga nadszedł w drodze urzędowej plan reorganizacji Królestwa, ale nieprawdą jest, że plan ten został już zatwierdzony, gdyż przysłano go tylko dla zasięgnięcia opinii naczelnego władzy warszawskiej. Wszystkie też dzienniki zagraniczne, które przyniosły wiadomości o uchwalonej reorganizacji, zostały w Warszawie skonfiskowane.

Dziennik Fedrelandet z 14. b. m. dowiaduje się, że między Rosją i Danią toczą się teraz układy względem utworzenia bezpośredniej podwodnej komunikacji telegraficznej, która ma się połączyć z telegrafem podwodnym między Jutlandją i Anglią, i według rzeczonoego dziennika jest wszelka nadzieja, że to połączenie między Anglią i Rosją przyjdzie do skutku.

Poczta amerykańska przyniosła wiadomość z Nowego Yorku z 8. lutego. Obiegała pogłoska, że generał Sherman stał o 30 mil od Brancheville a o 20 od Charlestonu. Lewe skrzydło armii Granta zaczynało posuwać się ku Reamsstation, i oczekiwano tam bitwy. Słyhać, że separatysty ustąpili z Mobile. Potwierdza się mianowanie Leego szefem armii stanów południowych, jak również wiadomość, że układy o pokój nieodniosły żadnego skutku.

Jak wiadomo, uchwaliła w Washingtonie izba reprezentantów, podobnie jak dawniej senat, na dniu 31. z. m. 119 głosami przeciw 56 *zniesienie niewolnictwa na całym obszarze Stanów zjednoczonych*. Ta poprawka do konstytucji została teraz przedłożona do uchwalenia ciałom prawodawczym wszystkich Stanów. Izby delegowanych w Illinois, Rhode Island i w Marylandzie zatwierdziły już tę poprawkę, a Lincolnowi wyprawiono z powodu odnośnej uchwały kongresu serenadę w Washingtonie.

Monarchia Austriacka.

△ **Wiedeń**, 18. lutego. (*Rozmowa p. ministra stanu z większością izby deputowanych*.) Rozmowa, która miała miejsce w ministerium w ostatnią niedzielę z większością izby deputowanych, jest najważniejszym momentem obecnej kadencji, a wrażenie, jakie świetna nader mowa p. ministra stanu na zgromadzonych zrobiła, dziś już objawia się i po za kółkami parlamentarnymi. Mowa ta miała na celu oznaczenie postawy całego ministerium we wszystkich wiszących kwestiach, dla porozumienia się na jej podstawie względem traktowania budżetu na rok 1866 przedłożyć się mającego. Co do rzeczy samej zebranie większości izby deputowanych reprezentujące, zgodziło się na przekazanie budżetu na rok 1866 obecnemu wydziałowi finansowemu dla relacji względem dalszej pertraktacji, z zadowoleniem zaś zebranie zaznaczyło deklarację p. ministra stanu, iż rząd zgadza się wejść na drogę ryczałtowego porozumienia się z wydziałem finansowym względem budżetu na rok 1865 na przypadek, jeżeli izba przystanie na pertraktatacyę budżetu na rok 1866. Wiadomość o takowym zwrocie w dotychczasowem postępowaniu izby deputowanych, sprawiła dobre wrażenie na wszystkich przyjaciółach prawdziwej wolności, porządku i rozwoju konstytucyjnego. Ludność nie chce przesilenia, nie chce zatargów, chce postępu, lecz przytem silnej ręki kierującej, sprzyjającej wolności, bez wystawienia na szwank porządku i bezpieczeństwa państwa, bez skompromitowania parlamentaryzmu w Austrii. Zadziwić nas to nie mogło, że wyjaśnienia dane przez p. ministra stanu tak dobrze zostały przyjęte przez tylu niepodległych deputowanych i patriotów, nigdy bowiem nie wierzyliśmy, ażeby między ministrami a większością izby deputowanych zachodziła sprzeczność jaka co do zasad, i nigdy nie wątpiliśmy, iż izba deputowanych w przeważnej większości nie omieszkła wspierać i wzmacniać konstytucję i tych, co są jej wyrazem, ze względu na dobro państwa. Nieprzyjemnym był weale świetny skutek rozmowy dla tych, co w razie zatargu marzyli już o zniszczeniu konstytucji i o zastąpieniu jej miejsca experimentami z czasów październikowych, powodzenie to gniewać msi tę opozycję, co w zupełnej niejasności swych celów i skutków postępowania, parlament na bezdroża wprowadzić usiłowała. Dzięki sposobowi, w jaki minister stanu wytłumaczył zgromadzeniu politykę i pogląd rządu, zdołał ją przekonać, iż minister stanu nie przენiewierzył się zasadom swoim, jak w rozprawach nad adresem dep. Kaisersfeld twierdził, lecz że przeprowadzenie tych zasad w państwie z tylu różnorodnych części złożonym, dłuższego czasu i starania wymaga. Cieszymy się z tego, iż skonstatować możemy, iż ci co szukali zatargu i co chwilowo zdołali skłonić wydział finansowy do opuszczenia drogi pojednawczej przez hr. Vrintsa proponowanej, w widocznej są mniejszości, izba zaś deputowanych przy przedłożeniu jej budżetu na rok 1866 znajdzie sposobność wstąpienia na drogę, która w połączeniu z rzą-

dem doprowadzi do znacznej redukcji wydatków bez powstrzymania mechanizmu rządowego. Sądzymy przeto, iż praktyczny rozsądek i szczerze chęci tego wymagają, ażeby reprezentanci ludu skłonili się ku propozycjom rządowym i podali rządowi rękę do usunięcia deficytu, spowodowanego po największej części przez istotne wydatki. Co zaś dotyczy zarzutów przeciwko wotowaniu dwóch budżetów, nie można je poprzeć ani jednym względem prawnym, za wotowaniem zaś przemawiają nie tylko względy ekonomiczne, lecz i względy polityczne.

Wiedeń, 19. lutego. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące*.) Najjaśniejsza Pani powróciła przedwczoraj o godz. 11 min. 10 w nocy. Aby uniknąć spóźnienia użyto dwóch lokomotyw. Cesarz Jego Mość z generał adjutantem hr. Creneville przybył na perron o godz. 11. Pomimo niepogody publiczność licznie zebrała się w dworcu. Za przybyciem pociągu Cesarz Jego Mość udał się do wagonu Najjaśniejszej Pani aby ją powitać. Najjaśniejsi Państwo udali się następnie parokonnym powozem dworskim przez most Aspern i ulicę rynkową do burgu gdzie Najjaśniejsza Pani jeszcze tego samego wieczora odwiedziła następcę tronu Arcyksięcia Rudolfa. Arcyksiąże Ludwik Wiktor pozostał w Pradze. Najjaśniejsza Pani w wilię odjazdu z Drezna oddawała rodzinie królewskiej wizyty pożegnawcze: w południe był obiad rodzinny, wieczorem bal u c. k. posła barona Wernera, na którym Cesarzowa Jej Mość zabawiła do godziny 11.

Wczoraj przed południem Najjaśn. Pani odbierała odwiedziny Arcyksiążat i Arcyksiężniczek; a po południu odbyła wraz z Arcyksięciem następcą tronu przejazd do Prateru.

Na wieczorze u fml. hr. Mensdorffa w dniu 17go b. m. znajdowali się także Arcyksiążeta Wilhelm i Rainer. Nadto byli obecni: fml. hr. Creneville, fml. Franck, fml. hr. Thun, fml. hr. Mertens, ministrowie Schmerling, Burger, Lasser, Mecsery i ciała dyplomatyczne, ogółem około 160 osób. — Wczoraj wieczorem przybył tu z Drezna poseł saski baron Konneritz. Kardynał prymas Scitowsky wyjechał do Ostrzyhomia.

(*Sprawy parlamentarne*.) Sprawozdanie deputowanego Herbsta względem budżetu ministerstwa stanu (oddział: oświecenie), wyszło już z druku. Wykreślenia przez referenta proponowane są małe; wydatki zwyczajne rząd prelininował w sumie 2,854.167 złr., nadzwyczajne w sumie 481.308 złr., referent zaś proponuje pozwolić na pierwsze 2,790.579 złr., na drugie 406.934 złr. Referent ujmuje się szczególnie za nauczycielami szkół realnych i sądzi, że pensye przynajmniej nauczycieli wyższych szkół realnych powinny być takie same jak nauczycieli gimnazjalnych w tych samych miejscach.

W kosztach budowy nowych pomników wykreślono także kilka pozycji jako nie należące do etatu bieżącego roku. Na koszt muzeum sztuki i przemysłu pozwolono żadaną kwotę 45.000 złr. Dodatek na administrację akademii Theresianum nie został pozwolony, ale pokrycie w sumie 23.000 złr. jako prelininowana nadwyżka wydawnictwa książek szkolnych ma być w tej sumie pozwolona.

(*Posiedzenie izby deputowanych*.) Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 18 lutego zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. ministrowie Mensdorff, Schmerling, Mecsery, Lasser, Plener, Hein, Burger, Frank, naczelnik sekcyny Kalchberg.

Minister spraw zewnętrznych hr. Mensdorff oświadczył w odpowiedzi na interpelację dep. Mühlfelda o sprawę Księstw zaelbiańskich, iż rząd nie może jeszcze w kwestyi tej stanowczego dać wyjaśnienia, musi bowiem zachować tajemnicę ażeby nie szkodzić toczącym się negocyacyom. Nie może zaś z powodu z konstytucji wypływającego zakomunikować izbie traktat w październiku przeszłego roku zawarty, gdyż traktat ten nie obciążał finansów państwa i nie wywołał żadnego aktu legislacyjnego.

Następnie pan minister stanu oświadczył, iż na dawniejszą interpelację względem zastosowania się do §. 13. ustawy zasadniczej w zaprowadzeniu i utrzymaniu stanu obłężenia w Galicyi odpowie na jednym z najbliższych posiedzeń.

P. minister Lasser odpowiedział na interpelację względem dozwoleń ustanowienia fideikomisów, iż od roku 1860 w niektórych przypadkach na mocy najwyższego postanowienia dozwoleń zaprowadzenia fideikomisowe; że zaś udzielenie pozwolenia jest wpływem łaski Najjaśniejszego Pana, przeto ministerium z tego powodu zastosować nie może do tego przypadku §. 13. ustawy zasadniczej.

Zaś na interpelację względem wyjęcia jednego z zakładów kredytowych ziemskich z pod ścisłych przepisów obowiązującego prawa, p. minister na jednym z przyszłych posiedzeń odpowiedzieć nie omieszką.

Kierujący ministerium handlu naczelnik sekcyny Kalchberg, oświadczył w odpowiedzi na interpelację dep. Steffensa w przedmiocie drogi żelaznej wiedeńsko-budweis-pilźnieńskiej, iż zawiązały się towarzystwa żądające na tę drogę koncesyi i ministerium spodziewa się, iż negocyacje z jednym z tych towarzystw rozpoczęło do pomyślnego końca doprowadzone będą.

Po załatwieniu powyższych czynności pan minister skarbu oświadczył izbie, iż z rozkazu Najjaśniejszego Pana składa budżet na rok 1866 gwoi pertraktacyi w drodze konstytucyjną przepisanej. Zmniejszenie wydatków na r. 1866 wynosi 14,701.000 złr., zwiększenie zaś 8,800.000 złr., w której to sumie objęte są raty umo-

zenia długu państwa w wysokości 6,193.000 złr. Ponieważ na r. 1866 nie będzie jeszcze przeprowadzona reforma podatków, przeto rząd uczynić musi wniosek względem poboru podwyższonego podatku na rok 1865 i 1866. Umorzenie długu państwa na r. 1866 preliminowane jest w wysokości 66,038.000 złr., przewyżka zaś bieżących wydatków nad dochody wynosi 12,966.427 złr. Ogólny przychód preliminowany jest w sumie 512,879.103 złr., na przeciw którego potrzeba na pokrycie wydatków 542,455.330 złr. wynosi. Ze zaś z sumy tej przeznaczone są 16,609.800 złr. na spłatę kapitału długu państwa, przeto wykazuje się deficyt jak wyżej w wysokości 12,966.427 złr. Żałować zaiste wypada, iż w roku 1866 trzeba się będzie uciec do kredytu dla pokrycia niedoboru, są jednak widoki, iż za rok 1867 zupełnie usunięty zostanie, ustana bowiem nagła wypłata bankowi, którego wierzytelność zmniejszy się o 40 milionów. W końcu p. minister zapewnia, iż rząd starać się będzie o wszelkie możliwe zmniejszenie wydatków, zwłaszcza jeżeli dozwolone będzie przeniesienie sum z jednej rubryki na drugą. Rząd chętnie poda rękę do ugody i porozumienia się w nadziei, iż droga do tego właściwa zostanie znaleziona będzie.

Następnie p. minister skarbu złożył następujące projekta do prawa a mianowicie:

1. Projekt względem redukcji pożyczki w srebrze w r. 1864.
2. Projekt względem sprzedaży niektórych dóbr państwa, lasów i kopalń.
3. Projekt rozpisania i wymiaru podatku zarobkowego i dochodowego na przedsiębiorstwa dróg żelaznych.

Poczem posiedzenie zamknięte i do następnego wtorku odroczone zostało.

Anglia.

(*Towarzystwa misyonarskie w Turcyi.*) Parlamentowi angielskiemu przedłożona została cała plika depeesz, zawierająca 99 korespondencji wcale nie pocieszających, które odnoszą się do przeszłorocznych sporów rządu tureckiego z rozmaitemi towarzystwami misyonarskimi. Kilku Turków, którzy przeszli na wiarę chrześcijańską, pozwolili sobie wyklądać w obozach ewangelii podróżnym, przybywającym z głębi kraju do Konstantynopola, dopuszczając się przytem ubliżających uwag z religii mahometańskiej, które jako pochodzące z ust renegatów musiały jeszcze bardziej oburzać prawowiernych Turków. Musiała wystąpić policja, by ochronić głosicieli ewangelii od osobistych gwałtów, i zamknięto z nich czterech lub pięciu; zarazem zostały także pozamykane sklepy do sprzedawania biblij. W depezy z 18. lipca roku zeszłego donosi poseł angielski w Konstantynopolu Sir H. Bulwer o tych niemiłych wypadkach, i dodaje, że rząd turecki sam wprawdzie nie obawia się wcale skutków takich kazań religijnych, ale musi zapobiegać zaburzeniu spójności w stolicy, bo gdyby raz przyszło do rozlewu krwi, niezdołano by obliczyć szkodliwych jego skutków. Zarazem przyrzekł sir H. Bulwer starać się o uwolnienie nawróconych i wyjednać pozwolenie do spokojnego sprzedawania biblij. I jedno i drugie powiodło mu się. Tymczasem wchodziły się w tę sprawę także rozmaite angielskie towarzystwa religijne, których postępowanie niemoże sir H. Bulwer nazwać ani roztropnem, ani politycznem. Z drugiej strony udaje się arcybiskup z Canterbury, jako prezydent stowarzyszenia do rozszerzania ewangelii, do lorda Russella z zapewnieniem, że do wiedzione fakta upowazniają gabinet angielski uczynić jak najostrożniejsze przedstawienia rządowi Sultana. Lord Russell zaś oświadcza w swojej depezy z 15. grudnia: Gdyby misjonarze zechcieli okazywać na przyszłość więcej roztropności, a rząd turecki więcej cierpliwości przyjacielskiej, można by snadnie zapobiedz ponowieniu się takich smutnych wypadków.

Niemcy.

Mnichów, 16. lutego. Dzisiejsza gazeta bawarska nazywa zupełnie mylnem twierdzenie gazety krzyżowej, jakoby p. von der Pfordten protestował najwyraźniej przeciwko stawianiu polityki jego na jednej linii z dążeniem i działaniem politycznem p. Beusta. Gazeta bawarska mówi, iż właśnie dziś panuje zupełna zgoda między Bawaryą a Saxonią co do politycznego ich poglądu i co do wspólnych usiłowań, z których w czasie właściwym wyjdzie i wspólność działania. Długie przyjacielskie stosunki między pp. v. d. Pfordtenem i Beustem przyczyniły się do tego i na tej drodze jeszcze się ustala.

Dziennik ten zapewnia, iż nikt nie uznaje szczerzej wielkich zasług p. Beusta, jak p. v. d. Pfordten; łatwo pojąć, że ścisłe stosunki między Saxonią a Bawaryą nie wszędzie miłym widziane są okiem, lecz usiłowania obecne ku ich zerwaniu zanadto są niezeręczne, ażeby się udać mogły.

Królestwo Polskie.

(*Seyfried.*) *Wiener Abendpost* pisze: Pomocnik ostatniego dowódcy oddziałów powstańczych w Królestwie Polskiem, Bossaka (Hauke), był kupczyk z Prus Seyfried, umknął z Krakowa gdzie był aresztowany. Młody ten awanturnik, jak sam zeznał, udał się po wybuchu powstania styczniowego w towarzystwie L. Mierosławskiego i kilku innych przywódców z Paryża do Prus zachodnich, gdzie przy przebyciu granicy miał im służyć za przewodnika. Towa-

rzystwo jednak nie mogło osiągnąć swego celu z obawy aby nie wpadło w ręce straży granicznej. Granicę musiano przekroczyć w Poznańskim. Ale Rosyanie gotowali krwawe przyjęcie oddziałowi, który wzmocnił się do 200 ludzi. Mierosławski i Seyfried umknęli do oddziału młodego szlachcica Mieleckiego, który ukrywał się w lesie po nad granicą pruską. Zle tu przyjęty umknął Mierosławski napowrót do Prus, i przebrany pojechał na Wrocław do Krakowa. I tu nie znalazł przychylnych, bo śmiertelnie nienawidząca go wyższa szlachta miała naówczas władzę w ręku. Seyfried pozostał w Poznańskim. Tu, jak utrzymywał, utworzył oddział ochotników z powstańców opuszczonych przez nieudolnych dowódców, i z nim niejednokrotnie miał stoczyć z Rosyanami zwycięską potyczkę. Ale w skutek klęsk poniesionych przez Junga i Taczanowskiego musiał swój oddział rozpuścić. Później udał się do Galicyi, przybrał polskie nazwisko i umiał zyskać u Bossaka takie znaczenie, że tenże powiększej części kierował się jego planami.

Ameryka.

(*Wiadomości z Brazylii.*) Do Lizbony przywiózł parostatek „Guyenne“ wiadomości z Rio de Janeiro z 25. stycznia. Paysandu zajęte zostało dopiero po pięćdziesięciogodzinnej zaciętej walce w której obie strony poniosły ciężkie straty. Kilku jenerałów poległo. Armia brazylijska jest w pochodzie do Montevideo, gdzie ciało dyplomatyczne w obce niebezpieczeństwa grożącego miastu i jego interesom handlowym, przybrało bardzo energiczną postawę. Z Paragwaju potwierdzają, że wojska tego państwa wpadły do brazylijskiej prowincji Matto-Grosso i zdobyły twierdze Mirandę, Dobrado i Koimbrę. Na pokładzie statku „Guyenne“ znajduje się komisarz „Kompanii orientalnej“, który jedzie do Paryża, by upraszać Francję o pośrednictwo w wojnie z Brazylią.

Kronika.

(*Znalezione niemowlę.*) We Lwowie na placu rybnym znaleziono dnia 16go b. m. na śniegu 6 tygodniowe dżdżenie izraelskie płci męskiej, dobrze żywione, zawinięte w poduszkę, jeszcze żyjące. Policja oddała je gminie.

(*Pożar.*) W Drozdowicach, w obwodzie lwowskim, zgorzał na dniu 13go b. m. dom tamtejszego włościanina Mikołaja P. z niewiadomej przyczyny. Szkodę obliczono na 40 złr. w. a.

(*Nieszczęsne wypadki.*) Dnia 8go b. m. znaleziono w Jamnicy, w obwodzie stanisławowskim, przy drodze ciało tamtejszego włościanina Dymitra B. Ze śledztwa pokazało się, że wracał pijany z chrczin od sąsiada i zginął na apoplexyę.

Podobny wypadek zdarzył się 8go b. m. w Wierzbicach, w obwodzie żółkiewskim. Włościanin tamtejszy Dymitr K. upił się na weselu i przy jedzeniu udławił się mięsem.

W Jarosławiu, w obwodzie przemyskim, zgorzał w nocy z 8. na 9. b. m. tamtejszy przedmieszczanin Felix S. Czyniąc przygotowania do swojego wesela wybielił stancę, i ażeby prędzej wyschła, zapalił mocno w piecu, a nazajutrz znaleziono go bez życia.

W Rusilowie, w obwodzie złoczowskim, pochwyciło koło od młocarni na dniu 21go z. m. tamtejszego parobka Andrzeja R. za suknie i pokaleczyło go tak mocno, że w kilka dni potem umarł w powszechnym szpitalu we Lwowie.

(*Ważny dla gospodarstwa domowego wynalazek.*) „Dziennik Warsz.“ donosi, że jeden z fotografów w Petersburgu wynalazł sposób czyszczenia bielizny bez prania jej z znacznem obok tego oszczędzeniem paliwa i pracy. Wynaleziony dla czyszczenia bielizny płyn ma tę szczególną własność; że jest zupełnie nieszkodliwy i bynajmniej nie psuje i nie niszczy włókien tkanin. Dowodem tego jest, że blakowny perkal nie płowieje od tego płynu, że kropla tego płynu (nawet nierozpuszczonego) nie zostawia najmniejszego śladu na najdelikatniejszej materji jedwabnej, wełnianej lub lnianej. Flaszeczka tego płynu, wystarczająca na jeden pud bielizny, kosztować będzie 25 kopiejek.

(*Życie Juliusza Cezara.*) Księgarnia M. Ratha ułożyła się z pełnomocnikiem Cesarza Napoleona o przekład dzieła „Życie Juliusza Cezara“ na język węgierski, i jak donosi „Pest. Ll.“ za złożeniem honorarium w sumie 6000 złr. nabywa wyłącznego prawa wydać to dzieło w języku węgierskim, i przekład ten wyjdzie z druku w tym samym dniu, co oryginal francuzki.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(*Projektowana kolej żelazna ze Lwowa do Tarnopola.*) Komitet założycieli kolei żelaznej ze Lwowa do Brodów uzyskałszy pod dniem 3go b. m. pozwolenie przedsięwzięcia technicznych robót przygotowawczych do budowy kolei bocznej z Krasnego Buska na Złoczów do Tarnopola ukończył już wytyczenie tej linii, i c. k. ministerjum handlu przedłożył operat z prośbą o udzielenie koncesyi do budowy. Według projektu długość tej linii wynosi 11.65 mil, a linii ze Lwowa do Brodów 12.32 mil, zatem ogółem 23.97 mil. Linia ta ma iść z stacyi Krasnego Buska na linii brodzkiej okolicą pagórkowatą w kierunku południowo-zachodnim ku Skwarzawie koło Lackiego na prawo ku górom wznoszącym się powoli i do Złoczowa, w którym to mieście będzie urządzona stacja w stronie południowej w miejscu najbliższej położonem. Od Złoczowa kolej przybiera powoli charakter kolei górskiej, wznosząc się tu i owdzie, przez Zarwanicę w poprzek nowej drogi handlowej z Brzeżan, prowadzi do Płuchowa, gdzie przejdzie dolinę w wysokości 13 sążni,

a zaraz potem przestrzeń dzielącą wyżynę tarnopolską od doliny Bugu wcięciem ośm sążni głębokiem. Pod Meteniowem linia przebiega strumień Zborów w umiarkowanej wysokości i skłonieniem znajdującem się po lewej stronie prowadzi do Zborowa. Przebywszy pod Tustogłowami dolinę Zborowa prowadzi szeregiem pagórków znajdujących się po lewej stronie przez Jeziernę do Cebrowa. Ztąd w korzystnym położeniu przechodzi doliną przez Hluboczek do niziny Serethu, którą to rzekę przebiega pod Czystylowem i przez Białe prowadzi do Tarnopola od północy; pod tem miastem znajdująca się stacya będzie położona w ten sposób, że przedłużenie linii przez doliny podolskie ku Husiatynowi nie nastarczy żadnych trudności. Stacje mają być w Skwarzawie, Złoczowie, Zborowie, Jezierny i Tarnopolu. Koszta budowy tej linii wraz z kosztami nagromadzenia kapitałów i procentami interkalarnymi są prelinowane w sumie 9,338.000 złr.

Poczty wiedeńskiej nie otrzymaliśmy dzisiaj.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. lutego.

Hotel George: PP. Ks. Ghika Jerzy, z Mołdawii. — Maurocordato Alex., z Jas. — Hr. Komorowski Wład., z Dziewiętnik. — Bocheński Józef, z Głęboczek. — Moser Ferd., c. k. major, z Drohowyża.

Hotel Langa: Stecher de Sebenitz Jan, z Turynki.

Hotel angielski: Neromów Dym., ces. ros. porucznik, z Moskwy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. lutego.

PP. Hr. Komorowski Erazm, do Konotop. — Mysłowski Alfr., do Zubrec. — Abrahamowicz Józef, do Stanisławowa. — Brześciński Sylw., do Rustwecka. — Barzykowski Michał, do Laszek. — Cikowski Ant., do Złotnik. — Grabiński Hen., do Bratkowic. — Jendzejewicz Max., do Sniatyna. — Potten Fryder., do Łahodowa. — Rudnicki Teod., do Strzałek. — Zarzycki Tyl., do Chotyłubia. — Zempicki Hil., do Żyznowa. — Ikałowicz Jan, c. k. nadporucznik, do Stryja.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: „La Traviata“, oder: „Violetta die Dame mit Cameliën“, wielka opera w 4 aktach z muzyką J. Verdi.

Jutro w sali radnej miasta Lwowa: „Koncert“ Stanisława Moniuszki z współudziałem Towarzystwa muzycznego.

Jutro ostatni wielki bal maskowy.

Pojutrze na korzyść ubogich i zakładu sierót zostających pod opieką Dam Towarzystwa Dobroczynności odbędzie się w teatrze loterya fantowa połączona z balem maskowym.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. lutego 1865.

Pora	Barometr w mierze arys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.25	— 5.0	86.9	połud.-zach. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	323.11	+ 0.7	79.8	połud.-wach. „	„
10. god. wiecz.	323.50	— 4.2	87.5	południowy „	„

Kurs Lwowski.

Dnia 20. lutego.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	28	5	34
Dukat cesarski	„ „	5	30	5	35
Półimperyal zł. rosyjski	„ „	9	23	9	34
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	76	1	79
„ papierowy rosyjski	„ „	1	46	1	48
Talar pruski	„ „	1	67	1	69
Polski kurant i pięciogłówny	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		72	10	72	90
„ „ m. k. za 100 zł.		75	70	76	56
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	bez kuponów	73	82	74	50
5% Pożyczka narodowa		78	70	79	50
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		223	42	226	17

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	72	30
5% pożyczka narodowa	79	20
Losy z 1860 roku	94	10
Akcyje banku wiedeńskiego	806	—
„ kredytowego	189	70
London, 10 funtów szterlingów	112	70
Srebro	111	75
Dukat pojedynczy	5	34

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. lutego.

A. Błąd publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5% . . . 67.65 67.75

„ „ bez kuponów . . . 98.— 98.25

z wrotu po 5% . . . 79.40 79.60

od stycznia do lipca po 5% 79.40 79.60

od kwiet. do paźd. po 5% 79.40 79.60

Pożyczka w srebrze z 1864

roku zwrotna w 35 latach 83.50 84.—

Z r. 1851 ser. B. po 5% . . . — —

Metaliki po 5% . . . 72.50 72.60

Metaliki z proc. od maja do

listopada po 5% . . . 72.60 72.75

dtto. po 4 1/2% . . . 64.— 64.25

dtto. „ 4% . . . 56.50 57.—

dtto. „ 3% . . . 43.— 43.50

dtto. „ 2 1/2% . . . 35.50 37.—

dtto. „ 1% . . . 14.10 14.30

Przez. do wyl. z r. 1839

całe losy . . . 162.— 162.25

Przez. do wyl. z r. 1839

piąta część losów . . . 157.— 157.50

Przez. do wyl. z r. 1854

Przez. do wyl. z r. 1860

po 500 zł. 94.60 94.70

Przez. do wyl. z r. 1860

po 100 zł. 96.80 97.—

Pożyczka z r. 1864 (z pre-

miją) po 100 złr. . . . 87.85 88.—

Renty Como po 42 lir. austr. 17.75 18.25

Wylas. obl. dawn. po 5% 67.— 68.—

„ 4 1/2% 63.— 63.50

„ 4% 56.— 56.50

„ 3 1/2% 48.50 49.—

Przez. do wyl. obl. „ 3% — —

„ 2 1/2% 58.— 59.—

„ 2 1/4% 52.— 53.—

„ 2% 46.— 47.—

„ 1 3/4% 40.50 41.—

„ 5% 71.50 72.—

„ 4 1/2% 67.25 67.75

„ 4% 60.— 60.50

B. Krajów koronnych.

Nizszej Austrii . . . 89.25 89.75

Wyz. Aust. 89.— 90.—

Salzburg 91.— 92.—

Czech 92.— 93.—

Morawii 90.50 91.50

Szlaska 89.50 90.50

Styryi 90.— 91.—

Tyrolu — —

Obł. ind. po 5% za 100 zł.

Kar., Krainy i Wyb. 88.50 92.—

Węgier 74.50 75.25

Banatu Tem. 73.25 73.75

Kroacyi i Slawonii 74.75 75.25

Galicyi 74.— 74.50

Siedmiogrodu . . . 71.75 72.25

Bukowina 71.75 72.25

Z klauzula wylas. w r. 1867 71.25 71.75

Banat Temesz. 71.— 71.25

Lomb. wen. poz. z r. 1859 94.50 95.—

Dług Tyrolu po 5% — —

„ 4% 57.— 57.50

„ 3 1/2% — —

Dług Salcburga po 3% 57.— 57.50

„ 2 1/2% — —

Dług Krainy po 2% 28.25 28.75

„ 1 3/4% — —

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł. . . . 26.50 27.50

„ 2 1/2% „ 100 „ . . . 22.50 23.—

„ 2 1/4% „ 100 „ . . . 20.— 20.50

„ 2% „ 100 „ . . . 18.— 18.50

„ 1 3/4% „ 100 „ . . . 15.75 16.25

3. Akcyje. (Za sztukę.)

Banku narodowego . . . 806.— 808.—

Inst. kred. dla handlu po

200 zł. w. a. 190.30 190.50

Niz.-austr. tow. eskont.

po 500 zł. 584.— 586.—

Banku anglo-austryackiego

na 200 zł. (20 ft. ster.)

z wpłatą 30% 85.50 86.—

Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 1832.— 1834.—

Tow. kolei żel. państwa po

200 zł. m. k. czyli 500 fr. 200.40 200.60

Połud. kolei państw. lomb.

wen. i central.-włoskiej

kolei żel. po 200 zł. w. a.

czyli 500 fr. z wpłatą

180 zł. 246 — 248.—

Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.

mon. konw. 136.75 137 —

Kol. Kar. Lud. po 200 zł.

mon. konw. 224.25 224.75

Lwowsko-czerniow. kolej

po 200 zł. w. a. w srebrze

(20 f. s.) z wpłatą 35% . 61.— 62.—

Uprzyw. czeska kolej za-

chodnia po 200 zł. w. a. 163.25 163.75

Połud.-póln.-niem. kolei

kom. po 200 zł. m. k. 126 — 126.25

Kolei Cisy po 200 zł. m. k.

po 140 zł. (70%) wpłaty 147.— 147.—

Kol. Preszb. Tyrn. l. emis.

po 200 zł. m. k. — —

dtto II. emis. po 200 zł. m. k. — — —

Kolej Bustehradzka po

500 zł. m. k. 710.— 720.—

Kolej Aussig.-Ciepl. po

200 zł. m. k. 254.— 256.—

Kol. Bern. Ross. z pierw-

szewstwem po 200 zł.

mon. konw. 190.— 195.—

Kol. Grac.-Köfl. i Tow.

gór. po 200 zł. w. a. . 145.— 146.—

Austr. tow. żegl. par.

po 500 zł. m. k. . . . 473.— 475.—

Lloyda w Tryeście po

500 zł. m. k. 234.— 235.—

Tow. młyn. w Wied.

po 500 zł. w. a. . . . 400.— 405.—

Powsz. austr. Tow. gaz.

po 200 zł. w. a. . . . 269.— 271.—

Mostu łącz. w Peszcie po

500 zł. m. k. 370.— 375.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku 6let. z r. 1857 po 5% — — —

narod. 10let. „ 1857 po 5% 102.— 102.25

w m. k. przeznaczone do

los. po 5% 92.75 93.25

Banku na 12 m. 5% . . . — — —

narod. przezn. do loso-

w. a. wania po 5% . . . 88.50 88.60

Gal. Tow. kred. w w. a.

po 4% 71.50 72.50

Węgier. Towar. ziemskie

po 5% 81.— 82.—

5. Obligacje z prawem

pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za

100 zł. m. k. 97.— 97.50

detto detto w srebr. upr.

za 100 zł. w. a. . . . 90.— 90.25

Emis. z r. 1862 za 100 zł.

wal. austr. 81.50 82.—

Tow. austr. kol. państwa

po 500 fr. 112.25 113.75

Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 110.— 110.50

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 92.50 93.—

Kol. póln. po 100 zł. w. a. 89.80 90.—

Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. 79.25 79.75

Uprzyw. czeska kol. zach.

po 300 zł. w. a. (w sre-

brze) za 100 zł. 91.50 92 —

Połud. póln. kolej kom. po

5% za 100 zł. 76.50 77.—

Kolej gal. Karola Ludwika

po 300 zł. w. a. (w srebrze)

po 5% za 100 zł. . . . 96 — 96.50

Tow. żegl. par. na Dun.

za 100 zł. m. k. . . . 95.50 96.—

Lloyda za 100 zł. . . . 90.50 91.50

6. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po

100 zł. w. a. 128.10 128.25

Tow. żegl. par. na Dun. po

100 zł. m. k. . . .